

ת"פ 18689/01/17 - מדינת ישראל נגד סוהייב עפאנה

בית המשפט המחוזי בירושלים

ת"פ 18689-01-17 ות"פ 1404-12-16 מדינת ישראל נ' עפאנה(עציר)

בפני כבוד השופטת חנה מרים לומפ
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סוהייב עפאנה (עציר)

הנאשם

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בעקבות הסדר טיעון בכתב אישום מתוקן, בעבירה של ניסיון לסחר בנשק, לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**חוק העונשין**"). עוד הוסכם במסגרת הסדר הטיעון על צירוף **ת.פ. 1404-12-16**, וזאת לאחר שכתב האישום תוקן אף בתיק זה. לאחר שהנאשם הודה בעובדות כתב האישום המתוקן, בת.פ. 1404-12-16, הוא הורשע בעבירות לפי סעיפים בעבירה 499(א), 152, 274(1) בצירוף (2) בצירוף (3) בצירוף 25 לחוק העונשין, בשבע עבירות לפי סעיף 144ד2 לחוק העונשין ובשתי עבירות של תמיכה בארגון טרור לפי סעיף 4(ב) לפקודה למניעת טרור, תש"ח - 1948.

2. הצדדים לא הגיעו להסכמה באשר לעונש, והטיעונים לעונש נשמעו לאחר קבלת תסקיר שירות המבחן, וזאת נוכח החובה לקבל תסקיר טרם הטיעונים לעונש, בשל גילו של הנאשם.

3. מעובדות כתב האישום המתוקן בת.פ. 18689-01-17 עולה, כי במהלך התקופה שבין חודש יוני לחודש אוגוסט 2015, ריצה הנאשם יחד עם אחמד דרוויש (להלן: "**אחמד**"), עונש מאסר בכלא השרון שבמרכז הארץ (להלן: "**המקום**"), ובין השניים החלה היכרות הדדית.

במהלך תקופה זו, ובמועד שאינו ידוע למאשימה, פנה הנאשם לאחמד ושאל אותו מה המחיר של נשק מסוג קרלו. אחמד השיב כי המחיר נע בין 2,400 ₪ ל-6,000 ₪. בתגובה, אמר הנאשם לאחמד, שעם שחרורו מהכלא הוא יצור עמו קשר, בכדי שאחמד יבדוק לו נשק מסוג קרלו.

בסמוך לשחרורו של הנאשם מהמאסר, יצר הנאשם קשר עם אחמד ופגש אותו ברכב ג'יפ שחור מחוץ לבית קפה בעיסוויה. או אז ניגש הנאשם לאחמד וביקש לרכוש דרכו נשק מסוג קרלו, במחיר שנע בין 2,500 ₪ ל-4,000 ₪. אחמד הציג לנאשם, באמצעות הטלפון הנייד שלו, שתי תמונות שלו בעודו מחזיק בנשק מסוג קרלו, ואמר לו כי המחיר

של כלי נשק זה הוא 6,000 ₪, ושהוא מוכן למכור לו אותו תמורת 5,700 ₪ בלבד.

הנאשם סירב להצעה כי המחיר גבוה. אחמד אמר לנאשם שהוא יחפש עבורו נשק זול יותר.

4. מעובדות כתב האישום המתוקן בת.פ. 1404-12-16, אשר צורף לתיק העיקרי, עולה כדלהלן:

מהאישום הראשון עולה, כי במהלך התקופה שבין חודש מרץ 2015 וחודש מאי 2015, עת ששהה הנאשם בכלא מגידו (להלן: "הכלא"), קשר הנאשם קשר עם אחמד אבו עאבד, מוחמד עביד, סיף אבו טאעה, מועאד עביד ושלושה אחרים (להלן: "חברי החוליה"), זאת במטרה לבצע פיגועים נגד יהודים וליידות אבנים ובקבוקי תבערה לעבר כוחות הביטחון, וזאת לאחר שחרורם מן הכלא.

לשם חיזוק הקשר, נפגשו חברי החוליה בספריית הכלא ודנו בשאלת המימון הכספי הנדרש למימוש מטרתם ודרך פעולתם.

במסגרת מפגש זה, הציע אחמד אבו עאבד כי כל חברי החוליה יחסכו את הכסף שעתיים לקבל מ"מועדון האסיר" לאחר שחרורם, בכדי לרכוש אמצעים להכנת פיגוע, וחולצות ייחודיות לחברי החוליה. חברי החוליה הסכימו להצעה.

במהלך חודש דצמבר 2015, לאחר שחרורם של הנאשם וסיף אבו טאעה ומועד עביד מהכלא, נפגשו השלושה על גג ביתו של מועאד עביד שבועיסאווייה, המשקיף לכיוון בסיס צה"ל "עופרית".

בהמשך וכחלק מהקשר של חברי החוליה, שאל הנאשם את סיף אבו טאעה ומועד עביד אם הם זוכרים את דבר תכניתם מהכלא, והשלושה תצפתו לעבר הבסיס בו זיהו מגדל תצפית, וג'יפ צבאי ושלושה חיילי שמירה.

5. מהאישום השני עולה, כי ביום 01/07/2016 בשעה 23:00 או בסמוך לכך, ארעה התפרעות בסמוך לשער שכם שבירושלים, בה השתתפו עשרות מתפרעים, חלקם רעולי פנים, אשר יידו אבנים ובקבוקי זכוכית לעבר השוטרים ששהו במקום מכח תפקידם (להלן: "ההתפרעות").

חלק מהאבנים והבקבוקים פגעו בשוטרים שנכחו במקום.

הנאשם נטל חלק בהתפרעות ויידה אבן לעבר כוחות המשטרה.

6. מהאישום השלישי עולה, כי במהלך תקופה שאינה ידועה למאשימה, ולפחות החל משלהי ספטמבר 2016 ועד יום מעצרו, החזיק הנאשם חשבון ברשת החברתית "Facebook", תחת השם סוהיב עפאנה

(להלן: "**חשבון הפייסבוק**"), ואשר תמונת הנושא שלו כללה, את תמונתו של השיח' אחמד יאסין, ממנהיגי ומייסדיו של החמאס.

כפי שפורט בכתב האישום, במהלך התקופה שבין תאריך 19/09/2016 ועד תאריך 14/10/2016, פרסם הנאשם במספר הזדמנויות בחשבון הפייסבוק קריאות למעשי אלימות וטרור נגד אזרחים וכוחות הבטחון, ודברי שבח, אהדה עידוד, תמיכה והזדהות כלפי מעשים כאמור וכלפי עושיהם, וכן דברי שבח, אהדה ותמיכה בארגון טרוריסטי, ארגון החמאס.

הנאשם כפי שפורט בעובדות האישום השלישי, העלה לחשבון הפייסבוק תכנים מסוג זה שזכו לחשיפה, ואשר היוו במה גם לאחרים להביע תמיכתם בתכנים באמצעות הבעת תמיכה באופן סמלי וגלוי באמצעות סימני חיבוב (Like).

הנאשם כמנהל ויוצר של חשבון הפייסבוק האמור, שלט בכלל התכנים שפורסמו בו, בתגובות לפרסומים, והיה ביכולתו לחסום עוקבים ולמחוק תגובות, אך לא עשה כן בשום שלב.

ואלה הם הפרסומים שפרסם הנאשם בחשבון הפייסבוק, אשר כפי שפורט בעובדות כתב האישום, המלל שנכלל בהם פורסם בשפה הערבית:

א. ביום 19/09/2016 העלה הנאשם שתי תמונות, זו לצד זו, כשבאחת מהן מופיע אדם שמיידה אבן לעבר כוחות הביטחון, ועל גביה רשום "**תיידה, תדרוס, תכניס לו (סימן אגרוף), שאלוהים ישמח את פלסטין ומי שבה**". בתמונה השניה מופיעים רעולי פנים חמושים בכלי נשק ועל גבי התמונה רשום "**אם לא תהיה פלסטיני, אז דע שאתה חסר גבריות**".

פרסום זה זכה ל-21 סימני חיבוב ושתי תגובות.

ב. ביום 19/09/2016 העלה הנאשם שתי תמונות, זו לצד זו, כשבאחת מהן מופיעה דמות של חובש כיפה ובעל פאות דקור בכתפו וצועק ועל גביה רשום, בערבית ובעברית, "**כאן ירושלים יא משוגעים תזהרו**". בתמונה השניה מופיעה יד האוחזת בסכין ועל גביה רשום "**באנו לשחוט אותם ולהבריח את כולכם**".

פרסום זה זכה ל-6 סימני חיבוב ותגובה אחת.

ג. ביום 09/10/2016 בוצע פיגוע ירי בירושלים על ידי המחבל מוסבאח אבו סביח (להלן: "**המחבל אבו סביח**"), אשר ירה לעבר הרכבת הקלה, עת שעברה בגבעת התחמושת ולעבר כוחות הביטחון ברחוב שיח' ג'ארח, אשר הביא למותם של שוטר ועוברת אורח שעברו בזירות.

ביום 09/10/2016, בסמוך לשעה 12:00, העלה הנאשם פרסום הכולל שתי תמונותיו של המחבל אבו סביח, בצירוף רישומה, בה כתב: **"מבצע הפיגוע בירושלים, הירושלמי מסבאח אבו סביח מכפר סילוואן דרום מסגד אלקצא, אחד המוראבטין במסגד אלאקצה, השיד הגיבור החג' מסבאח אבו סביח, שאלוהים ירחם עליך גיבור"**.

פרסום זה זכה ל-52 סימני חיבוב ותגובה אחת.

ד. ביום 09/10/2016, בסמוך לשעה 16:00, העלה הנאשם פרסום הכולל שתי תמונות של המחבל אבו סביח, בצירוף רישומה בה כתב **"אלוהים ירחם עליך, חאג', לך התפארת ואנחנו נשאר מחויבים לצוואתך"**.

פרסום זה זכה ל-22 סימני חיבוב.

ה. ביום 11/10/2016, במהלך עימותים בין כוחות הביטחון למתפרעים בשכונה סילוואן שבירושלים, נורה ונהרג עלי שיוח'י (להלן: **"שיוח'י"**), לאחר שזרק בקבוקי תבערה ותקף שוטרים. ביום 12/10/2016 שיתף הנאשם פוסט שפורסם בעמוד הפייסבוק של שיוח'י. פוסט זה כלל שלוש תמונות של שיוח'י בצירוף רישומה, בה כתב: **"אלוהים אני מבקש חתונה ללא כלה, והבגדים שלי ידהים את האנשים מכתמי הדם, אלוהים אני מבקש ממך את השאדה, וחתונה בן עדן" #אמן**. כששיתף הנאשם את הפוסט הוא הוסיף רישומה בה כתב **"אנחנו לא נופלים כגופות, אנחנו עולים כגיבורים, מקשים את האדמה הפזולה בדם שלנו, אנחנו נפול כשהידים, יהי שלום שהיד. # עלי שיוח'י"**.

פרסום זה זכה ל-21 סימני חיבוב.

ו. ביום 13/10/2015 בצעו המחבלים בהאא עליאן ובילאל ג'נאם פיגוע ירי בקו האוטובוס 78, אשר נסע בשכונת ארמון הנציב שבירושלים. כתוצאה מהפיגוע נהרגו שלושה אזרחים ונפצעו כ-20 נוספים. ביום 14/10/2016 פרסם הנאשם פוסט הכולל תמונותיו של המחבל בהאא עליאן ותמונתה של אמו, בצירוף רישומה בה כתב **"בבוקר כמו יום זה לפני שנה, ביקש בהאא מאמו שתעזור לו לסגור כפתורי חולצתו באומרו 'תסדרי לי אותם אני הולך לחתונה' וחזר אליה כשהיד, שנה למותו לבן ירושלים # בהאא _ עליאן"**.

פרסום זה זכה ל-27 סימני חיבוב ושלוש תגובות.

ז. ביום 14/10/2016 העלה נאשם פוסט המורכב מארבע תמונות של המחבל אבו סביח, שיוח'י

ואחמד יאסין, המנהיג של החמאס. בפוסט כתב הנאשם "קח את המקלע שלך ותסתער על האקצא, אם הכלא דוחק בך וגורם לך צער אז קח את המקלע שלך...תתקומם, שא את פצעך כזיכרון, אתה תהיה מבין הפצועים הבאים, למדנו איך קליע ערבי מחכה בסבלנות, למדנו את הלקח הראשון במהפכה, שא את המקלע שלך ותתקומם".

תסקיר שירות מבחן

7. נוכח גילו הצעיר של הנאשם התקבל תסקיר שירות המבחן בעניינו. מתסקיר שירות המבחן עולה, כי הנאשם רווק, טרם מעצרו עבד בהתקנת מעליות והתגורר בבית הוריו בירושלים. הנאשם מסר לקצינת המבחן כי מדובר במשפחה מתפקדת ללא מעורבות פלילית קודמת, היחסים המשפחתיים מאופיינים באכפתיות וערבות הדדית.

עוד עולה מהתסקיר כי הנאשם השלים תשע שנות לימוד, וכאשר היה כבן 16.5 נדון לעונש מאסר בפועל של 24 חודשים אותם ריצה בכלא אופק. במסגרת מאסרו הוא לא השלים את לימודיו והשתחרר מהמאסר כשנה טרם מעצרו בתיק הנדון.

אשר לביצוע העבירות, הנאשם טען כי ניסה להחזיק נשק לצורך הגנה עצמית ולצורך ירי בחתונות, מאחר שכך מקובל ונהוג במגזר הערבי. הוא שלל כוונה להחזיק את הנשק לצורך פגיעה בביטחון המדינה. אשר לעבירת קשירת הקשר, הנאשם טען כי מדובר בשיחה חד פעמית בה עלה רעיון מילולי ללא תכנית מגובשת וללא כוונה להוציאו לפועל. אשר להשתתפות בהתפרעות וניסיון תקיפת השוטר בנסיבות מחמירות, הכחיש הנאשם אישום זה, וטען כי הודה בו לפני מדובבים, על מנת לרצות אותם ולהוכיח להם שהוא אינו משתף פעולה עם גורמי מודיעין ושב"ס. יוער בהקשר זה כי בדיון מיום 12.9.17 ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם אינו חוזר בו מהודיה בעבירות אלה על אף האמור בתסקיר. אשר לעבירות של תמיכה בארגון טרוריסטי והסתה לאלמות או טרור, הנאשם מסר כי ביצע את העבירות מתוך שעמום, הוא לא ידע שמדובר בעבירה על החוק, וכי הוא לא העלה תכנים שניסח בעצמו, אלא שיתף פרסומים של אנשים אחרים.

הנאשם מסר לקצינת המבחן כי הוא אינו מתכוון לחזור על מעשיו, הוא שלל השתייכות ארגונית כלשהי, והוסיף ומסר לה, כי הוא מאמין בחיי שלום בין כל הדתות, והצהיר כי לא הייתה לו כל כוונה לפגוע בביטחון המדינה. עוד שלל הנאשם שימוש לרעה באלכוהול ו/או בסמים.

אשר להערכת הסיכון לעבריינות והסיכוי לשיקום, מסרה קצינת המבחן כי מחד הנאשם התייחס לעבירות המיוחסות לו באופן מצמצם, והתקשה להעמיק ולבחון את התנהגותו באופן בקורתי. הרקע לביצוע העבירות נובע, לדידה, מתוך ציפיה חברתית של הסביבה אליה הוא משתייך, בתוך קונטקסט חברתי. קצינת המבחן התרשמה מצעיר בעל יכולות קוגניטיביות ויכולות וורבליות תקינות, הנמצא בשלבי גיבוש ראשוני של זהותו האישית וייצוב חייו העצמאיים כבוגר. מאידך מסרה כי ביצוע העבירות אינו נובע ממניע אידיאולוגי. הנאשם לאורך שנות התבגרותו גילה יכולת מסוימת להסתגלות מסגרות השונות בחייו כפי שבא לידי ביטוי בתפקודו התעסוקתי והמשפחתי וכיום הוא מבטא שאיפות לניהול אורח חיים נורמטיבי.

בסופו של יום קצינת המבחן המליצה על ענישה מוחשית שתחבר את הנאשם למחירים שהוא משלם כגמול על מעשיו, ותהווה עבורו גורם הרתעתי משמעותי וגבול חיצוני ברור. קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, וזאת על רקע מאפייני אישיותו של הנאשם, וקשייו לבחון את דפוסי התנהגותו ואת הרקע לביצוע העבירות.

טיעוני הצדדים לעונש

8. ב"כ המאשימה טענה לעניין עבירת ניסיון הסחר בנשק, כי הערכים המוגנים הם הגנה על פגיעה בגוף או בנפש, שכן בכל עבירה הקשורה בנשק, טמון פוטנציאל לשימוש זדוני בו או לתאונות. ב"כ המאשימה ציינה, כי העבירה לא הושלמה לא בשל חרטה שהנאשם הביע, אלא לאחר שהמחיר שהוצע לו לא מצא חן בעיניו. ב"כ המאשימה הדגישה את הצורך להילחם בעבירות הקשורות בנשק באמצעות ענישה מרתיעה על ידי העלאת רמת הענישה בעבירות מעין אלה. המאשימה עתרה למתחם שבין שנתיים לארבע שנות מאסר.

אשר לעבירת קשירת הקשר, ב"כ המאשימה הדגישה את החומרה היתרה הנובעת מכך שהנאשם ביצע את העבירה שעה ששהה במאסר וביקשה לקבוע מתחם עונש הולם גבוה.

אשר לעבירות ההתפרעות וניסיון תקיפת שוטר, עתרה המאשימה למתחם שבין 12 ל-30 חודשי מאסר. המאשימה הגישה פסיקה לתמיכה בטענותיה וציינה כי כל המעשים שביצע הנאשם מעידים על מחשבה ואידיאולוגיה, אשר אף יושמה על ידו באופן מעשי.

אשר לעבירות הסתה לאלימות או טרור ותמיכה בארגון טרוריסטי הדגישה המאשימה כי מדובר בתמונות הכוללות אירועי אלימות וטרור, וכי הפרסומים זכו לחשיפה רבה, וציינה שדי באחד הנוח להשפעה, העלול להביא לידי מימוש של דברי ההסתה. עוד ציינה כי כאשר מדובר בעבירות שמבוצעות באמצעות הרשת החברתית, לא ניתן להעריך את היקף התפוצה הנעשית בלחיצת כפתור, וכן הוסיפה כי יש להילחם בתופעה נוכח קלות ההפצה. בהתחשב בתכנים ובמספר העבירות, עתרה ב"כ המאשימה למתחם העונש ההולם הנע בין 12 ל-30 חודשי מאסר.

אשר לעונש המתאים, ב"כ המאשימה טענה כי מחד יש להתחשב בגילו הצעיר של הנאשם ובלקיחת האחריות, ומאידך יש להתחשב בעברו הפלילי הרלוונטי של הנאשם ובהעדר המלצה שיקומית בעניינו של הנאשם. עוד טענה כי יש לתת דגש לצורך בהרתעת הנאשם אשר חרף מאסר ממושך שנגזר עליו בתיקו הקודם הוא חזר לסורו. ב"כ המאשימה עתרה להטלת עונש ברף האמצעי של המתחמים, וכן עתרה להטיל עליו את המאסר על תנאי התלוי ועומד כנגדו במצטבר לכל עונש אחר. המאשימה עתרה להטיל על הנאשם עונש כולל של 60 חודשי מאסר, מאסר על תנאי משמעותי ומרתיע וקנס.

9. ב"כ הנאשם מסר כי התיק לא היה נולד אלמלא הנאשם היה מדבר לפני מדובר על שיחותיו בכלא בשנת 2015. כאשר הנאשם שוחרר ממאסרו הוא לא עשה דבר כדי לקדם את הקשר, כך שמדובר בדברים בעלמא. בהמשך הנאשם נעצר בגין עבירת הנשק, ולאחר ששהה שבוע במעצר, הוא פתח את סגור לבו

בפני המדובר וסיפר לו על שאירע במרץ 2015. לדבריו, שותפיו של הנאשם לקשירת הקשר נדונו לעונשים של שישה חודשי מאסר בשל עבירה זו.

אשר לעבירת הנשק, ב"כ הנאשם הדגיש כי מדובר בעבירה מיוני 2015 וקניית הנשק לא בוצעה בפועל, על אף חלוף הזמן. בנסיבות אלה סבר כי העונש הראוי הוא עשרה חודשי מאסר.

אשר לעבירת ההשתתפות בהתפרעות טען ב"כ הנאשם כי מתחם העונש ההולם נע בין חמישה חודשים לחמישה עשר חודשי מאסר. הוא הפנה לפסיקה ענפה בעניין שהוטלה בבית משפט השלום. עוד הדגיש כי הנאשם לא היה רעול פנים, לא מדובר בהתפרעות במדרג חומרה גבוה ולא יידו במהלכה בקבוקי תבערה.

אשר לעבירת הפרסום ברשתות החברתיות, ב"כ הנאשם טען כי מדובר בשבע עבירות. לא צוין בכתב האישום מספר החברים שהיו לנאשם, כך שההנחה צריכה להיות שמספר החברים של הנאשם מועט. הנאשם העביר מסרים שאחרים הפיצו, ולא צירף מסרים משל עצמו, ולכן בנסיבות אלה סבר כי מתחם העונש ההולם צריך לנוע בין שישה לחמישה עשר חודשי מאסר.

אשר לעונש המתאים הכולל סבר ב"כ הנאשם כי הוא צריך לעמוד על 20 חודשי מאסר. אשר למאסר המותנה, ביקש ב"כ הנאשם כי הוא יושת בחופף, או לחילופין שרובו יהיה בחופף. עוד ביקש כי ינוכו ימי מעצרו של הנאשם מיום 28.10.16.

10. הנאשם בדברו האחרון בחר שלא להוסיף דבר מעבר לדברי בא כוחו.

דין והכרעה

11. מאחר שמדובר באירועים שונים שהתרחשו בזמנים שונים, במקומות שונים, והערכים המוגנים הם שונים, מצאתי לקבוע מתחם עונש הולם נפרד בשל כל אישום ואישום.

12. בהתאם לסעיף 40ב' לחוק העונשין, העיקרון המנחה בענישה הוא הלימה, קרי: יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בקביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

מתחם עונש הולם בת.פ. 17-01-18689

13. הערכים החברתיים עליהם יש להגן מפני אלה המבצעים עבירות בנשק, הם ההגנה על שלום הציבור וביטחון, שמירה על שלמות גופו ורכושו של אדם ומניעת פגיעה משמעותית בו כתוצאה משימוש בנשק חם

על ידי מי שאינו מיומן בכך. בית המשפט העליון חזר פעם אחר פעם על החומרה הגלומה בעבירות נשק ועל פוטנציאל הפגיעה בנפש וברכוש שעלולים להיגרם כתוצאה מהשימוש בו. אשר לסוחרים בנשק הדגיש בית המשפט העליון כי יש לראות במשנה חומרה את מעשיהם, ועל כן יש להחמיר, ככלל, בענישתם של נאשמים שהורשעו בעבירות נשק בכלל ובעבירות סחר בנשק בפרט (ע"פ 319/11 **מדינת ישראל נ' יאסין** (ניתן ביום 5.12.11), ע"פ 1768/14 **גנאיים נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 22.7.14), ע"פ 7317/13 **חג'אב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 19.5.14), ע"פ 8280/15 **מוחמד גולאני נ' מ"י**, (ניתן ביום 28.3.16)).

14. נשק, שהוא מטבעו כלי קטלני, עלול לעבור מיד ליד ולהגיע לידי גורמים שיבצעו באמצעותו עבירות פליליות חמורות, ואף לידי ארגוני טרור שיעשו בו שימוש באירועי טרור. על-כן, פוטנציאל הסיכון הנשקף מהסחר בו מחייב הטלת ענישה מחמירה ומרתיעה, ועל בית המשפט לתת משקל משמעותי יותר לאינטרס הציבורי ולצורך להרתיע עבריינים מלבצע עבירות דומות, על-פני הנסיבות האישיות של העברין. כב' השופט זילברטל חזר על כך בע"פ 6989/13 **פרח נ' מדינת ישראל** (מיום 25.2.14):

"בית משפט זה חזר לא אחת על הסכנה הרבה הטמונה בעבירות נשק "בעיקר בשל כך שעבירות מסוג זה מקימות פוטנציאל להסלמה עבריינית ויוצרות סיכון ממשי וחמור לשלום הציבור וביטחוננו" (ע"פ 3156/11 זראיעה נ' מדינת ישראל, פסקה 5 (21.02.2012)). בהתאם, מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות אלה היא מדיניות של ענישה מחמירה המחייבת בדרך כלל הטלת עונשי מאסר לריצוי בפועל גם על מי שזו הרשעתו הראשונה (ע"פ 2006/12 מדינת ישראל נ' אסדי (28.3.2012), (להלן: עניין אסדי); ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (25.6.2013)). ..."

15. המגמה להחמיר בענישה בעבירות נשק באה לידי ביטוי בשורה ארוכה של פסקי דין שניתנו על ידי בית משפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 **רך חסן נגד מדינת ישראל** (ניתן ביום 5.6.13), שם קבעה כבוד השופטת ארבל:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן, "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה".

16. בע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (ניתן ביום 19.1.14, כב' השופטת ארבל) נקבע מדרג חומרה לעבירות הנשק השונות, כאשר עבירת הסחר מצויה ברף העליון. מידת החומרה משתקפת, מטבע הדברים, גם בעונש המאסר הקבוע לצד עבירה זו עד 15 שנות מאסר.

17. בע"פ 2251/11 **נפאע נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 4.12.11) קבעה כבוד השופטת חיות כך: "נוכח מימדיה המדאיגים של תופעת הסחר הבלתי חוקי בנשק, הסכנות הנשקפות ממנה והקלות היחסית שבה ניתן לבצען, אכן הגיעה השעה - בכפוף לנסיבותיו הקונקרטיות של כל מקרה ומקרה - להחמיר בעונשי המאסר הנגזרים על נאשמים בעבירות אלו לעומת העונשים הנגזרים כיום".

18. כך גם הדגיש כב' השופט מ' מזוז, במסגרת ע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' אחמד חמיאל** (ניתן ביום 6.9.16), את הצורך להחמיר בענישתם של הסוחרים בכלי נשק אוטומטיים:

"עיון בשורה ארוכה של פסקי דין שיצאו מלפני בית משפט זה בשנים האחרונות, לרבות באלה אשר אוזכרו בפסקה 12 לעיל, מגלה כי העונש שגזר בית משפט קמא על חמיאל ושרקאווי הוא על הצד המקל, וראוי היה לטעמי שהעונש שיושת עליהם יהיה חמור יותר. בענין זה, אציין כי מקובלת עלי טענת המדינה כי יש מקום להחמיר יותר מהרגיל עם אלה הסוחרים בכלי נשק אוטומטיים, אשר הנזק הפוטנציאלי מהם הוא רב במיוחד ועולה לאין ערוך על זה של אקדח..."

19. מדיניות הענישה הנהוגה בעבירות בנשק הינה מגוונת, והיא תלויה ב**נסיבותיו** של כל מקרה ומקרה. כך למשל -

בע"פ 135/17 **מדינת ישראל נ' סמי בסל** (ניתן ביום 8.3.17) קיבל בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה, במסגרתו הושת על הנאשם 12 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בגין ביצוע עבירות של החזקה ונשיאת נשק לפי סעיף 144(א) ו-144(ב) לחוק העונשין וגזר עליו 18 חודשי מאסר. הנאשם, בן 20, צבר לחובתו הרשעה אחת בעבירת איומים ושבל"ר, החזיק בתת מקלע ומחסנית והסתירם בשביל קרוב משפחתו, למשך שבוע ימים, שבסופם העבירם לאחר, אשר קנה את הנשק והמחסנית מקרוב משפחתו של הנאשם.

בע"פ 1397/16 **מדינת ישראל נ' אחמד חמיאל** (ניתן ביום 6.9.16) דחה בית המשפט העליון את ערעורה של המדינה על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרתו הושת על הנאשם 48 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בגין ביצוע שלוש עבירות שעניינן סחר בנשק לפי סעיף 144(ב) לחוק העונשין. הנאשם, בן 21, ללא עבר פלילי, מכר, בשלוש הזדמנויות שונות, לסוכן משטרת, רובה מסוג "קרל גוסטב" (תמורת 15,000 ₪), רובה מסוג M-16 (תמורת 49,000 ₪) ובפעם השלישית - שני רובים מסוג M-16 ואקדח מסוג FN (תמורתם סוכם על תשלום בסך 121,000 ₪). בית המשפט העליון התייחס לעונשו של הנאשם, וציין כי העונש שנגזר על הנאשם הוא עונש מאסר מקל, אך יחד עם זאת הוא לא מהווה חריג המצדיק את התערבותה של ערכאת הערעור.

בע"פ 7552/14 **יוסף אנבאריה נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 23.6.15) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב, במסגרתו הושת על המערער עונש מאסר בן 32 חודשי מאסר בפועל, בגין עבירה של סחר בנשק (אקדח) שבוצע בצוותא, עבירה של הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ועבירת איומים.

בע"פ 2422/14 **עלי חד'ר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 21.12.14) דחה בית המשפט העליון ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים, במסגרתו הושת על המערער **36 חודשי מאסר בפועל**, בגין ביצועה

של עבירת סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין. המערער מכר, תמורת 9,000 ₪, לסוכן משטרתי, **רובה מסוג "קרל גוסטב"**. נאשם נוסף בפרשה, הורשע אף הוא בעבירת סחר בנשק לפי סעיף 144(ב2) לחוק העונשין בגינה הושת עליו **20 חודשי מאסר לריצוי בפועל** והוא שימש למעשה כמתווך בה.

בע"פ 2186/13 **עקול נגד מ"י** (ניתן ביום 18.2.14), בית המשפט העליון לא התערב במתחם ענישה של 24 עד 48 חודשי מאסר שנקבעו בבית המשפט המחוזי בחיפה, בגין עבירות של נשיאת נשק וסחר בנשק (אקדח, מחסנית וכדורים) לסוכן משטרתי.

בע"פ 2606/13 **מוחמד חוסני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 2.2.14) הנאשם הורשע בשלושה אישומים שונים בביצוע עבירת החזקת נשק, שתי עבירות של סחר בנשק ועבירת סיוע לסחר בנשק (שני אקדחים ושתי מחסניות של M-16). על הנאשם הושתו 45 חודשי מאסר לריצוי בפועל, מאסר מותנה וקנס בגובה 30,000 ₪. בית המשפט דחה את ערעור הנאשם וקבע שהעונש אינו חורג מרף הענישה המצדיק התערבותו.

בע"פ 4956/13 **עיסאוי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 8.6.14) נדחה ערעור על חומרת עונש של 24 חודשי מאסר, שהוטל על ידי בית המשפט המחוזי בנצרת, בגין סחר בנשק, ניסיון לסחר בנשק, רכישה והחזקת נשק, נשיאת נשק וקשירת קשר לביצוע פשע (כדורי אקדח). בית המשפט העליון התייחס למתחם הענישה שנקבע על ידי בית המשפט המחוזי ושנע בין 12 עד 36 וקבע כי **"... למצער ניתן לומר שמתחם העונש שקבע בית המשפט המחוזי אינו מחמיר ולא מצאנו לפרט מעבר לכך"**.

בע"פ 526/14 **פלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.03.14) הנאשם הורשע בעבירות החזקת נשק וסחר בנשק, בבית המשפט המחוזי בבאר שבע (אקדח ומחסנית). הושת עליו 22 חודשי מאסר בפועל. בית המשפט העליון קיבל את ערעור הנאשם על חומרת העונש והפחית את עונשו ל- 16 חודשי מאסר בפועל נוכח פוטנציאל שיקומי גבוה במיוחד.

בת"פ (מחוזי ירושלים) 24207-06-13 **מדינת ישראל נ' כרכי** (ניתן ביום 6.7.14), הנאשם הורשע על פי הודאתו, בין היתר, בשתי עבירות של סחר בנשק (שני נשקים ארוכים) ובעבירה של סיוע לסחר בנשק, באמצעות סוכן משטרתי, ובית המשפט קבע כי מתחם הענישה ההולם בגין כל עבירה של סחר בנשק נע בין מאסר בפועל לתקופה של 24 חודשים לבין מאסר בפועל לתקופה של 48 חודשים.

בת"פ (מחוזי חיפה) 36381-05-15 **מדינת ישראל נ' אבו שנדי** (ניתן ביום 31.12.15), נקבע מתחם עונש הולם שנע בין 24 חודשים לבין 48 חודשים, בגין עבירה של סחר בנשק, שבוצעה באמצעות סוכן משטרתי (מקלע מאולתר), ובסופו של יום, הושת על הנאשם, שעברו הפלילי לא היה מכביד, עונש של 28 חודשי מאסר בפועל לצד רכיבי ענישה נלווים.

20. אשר ל**נסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לשיקולים הבאים: מחד שקלתי כי העונש המרבי שנקצב בצד עבירת הסחר בנשק - העומד על 15 שנים. בנוסף, התחשבתי בכך שראשית העבירה בוצעה בין כותלי שב"ס, עת ריצה הנאשם עונש של מאסר. עוד התחשבתי בכך שעסקינן ברובה מסוג "קרלו", המאפשר ירי לטווח רחוק המיועד לפי טיבו ומהותו לפגיעה בנפש או לגרימת נזק היקפי גדול בגוף האדם, והוא בעל פוטנציאל קטילה של ממש. בכך, חמור ענינו של הנאשם ממקרה של סחר בנשק בעל קנה קצר, מסוג אקדח או באחזקה של חלקי נשק. מאידך שקלתי כי מדובר בעבירה אחת בלבד, בניסיון לבצעה מבלי שהנשק הועבר בפועל, לכך שהנאשם הוא הקונה ולא המוכר וכן

את העובדה שבסופו של יום לא נגרם נזק ממשי בגין העבירה בה הורשע הנאשם. כך שמידת הפגיעה בערך המוגן היתה בעוצמה נמוכה.

21. לאחר שבחנתי, את הערך החברתי שנפגע כתוצאה מביצוע העבירה שלפניי, את נסיבות ביצוע העבירה ואת מדיניות הענישה הנהוגה, הגעתי לכלל מסקנה כי מתחם העונש ההולם את העבירה שלפנינו, נע בין עונש של מאסר בפועל לתקופה של 8 חודשי מאסר בפועל לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, זאת לצד רכיבי ענישה נלווים.

מתחם עונש הולם בת.פ. 1404-12-16 - אישום ראשון

22. הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירה בגינה הורשע הנאשם הם הגנה על בטחון המדינה ושלוש אזרחיה. על רקע המציאות הביטחונית באזורנו, דומה כי אין צורך להכביר מילים על חומרתה של העבירה הנדונה, בהיותה חותרת תחת ריבונותה של מדינת ישראל, תוך סיכון חיי אדם ובטחון המדינה בדרכי אלימות וטרור.

23. בחינת נסיבות ביצוע העבירה יש לראות בחומרה כי מדובר בקשר בו מעורבים שמונה והקשר החל עוד בהיותם במאסר. יחד עם זאת, לנאשם אין חלק דומיננטי ועיקרי בביצוע מעשה העבירה. במהלך שהותו של הנאשם בכלא יחד עם המעורבים האחרים, היה זה אחמד אבו עבאד שהציע את דרכי המימון לחוליה, ולאחר השחרור נפגשו השלושה על גג ביתו של מועאד עביד. חלקו הפעיל של הנאשם בקשר, הוא בכך ששאל את האחרים אם הם זוכרים את דבר תוכניתם מהכלא ובכך שתצפת עמהם לעבר בסיס בו זיהו מגדל תצפית, ג'יפ צבאי ושלושה חיילים השומרים על המקום. התוכנית העבריינית נותרה בגדר רעיון ערטילאי גרידא, שכן לפי עובדות כתב-האישום המתוקן, הקשר נרקם עוד בתחילת שנת 2015 והנאשם והאחרים שוחררו מהמאסר בסוף שנת 2015, ועל אף זאת הם לא עשו דבר לממש את הקשר במשך השנה בה הם היו משוחררים ועד למעצרים. עם זאת, העובדה שזממו של הנאשם לא יצאה לפועל, איננה מפחיתה ממעשיו, שהרי הנאשם יכול היה לחדול ממעשיו ומהתכנון שעוד החל, כאשר שהו יחדיו בבית הכלא, אך הוא המשיך ביוזמה זו גם לאחר ששוחרר. אין ספק שמדובר במעשים חמורים, החומרה שבמעשיו של הנאשם טמונה בעצם הנכונות שהביע להצטרף לפעילות הפוגענית כנגד כוחות הביטחון והנזק הפוטנציאלי הרב שהיה גלום בה. יש להדגיש כי מעשים אלה בוצעו כאשר ברקע מציאות ביטחונית קשה.

24. העונש המרבי הקבוע לצידה של העבירה הוא שבע שנות מאסר. יש קושי של ממש באיתור גזרי דין דומים על מנת לשקף את הענישה הנוהגת, שכן נדירים הם המקרים בהם הוגש כתב אישום בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע ללא עבירות נוספות או נלוות, יחד עם זאת, ניתן להשוות ממקרים אחרים, חמורים יותר בנסיבותיהם, בהם הוטלו עונשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח (ראו והשוו למשל: ת"פ 282/08, ע"פ 7515/08, ע"פ 1272/13, תפ"ח 26637-09-13). יצוין כי העונשים שהוטלו בגזרי דין אלה הם במדרג חומרה גבוה, אך הם יכולים ללמד כי עניינו של הנאשם שנמצא במדרג חומרה נמוך ביחס אליהם.

25. בהתחשב בעקרון המנחה של ההלימה; בהתחשב בערכים שנפגעו ובעוצמת הפגיעה בערכים אלה; בהתחשב בנסיבות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם בענייניו של הנאשם נע מ- 12 חודשי מאסר בפועל עד 24 חודשי מאסר בפועל.

מתחם עונש הולם בת.פ. 1404-12-16 - אישום שני

26. הערכים החברתיים המוגנים העומדים בבסיס העבירות בהן הורשע הנאשם, הם שמירת החיים ושלמות הגוף, הגנה על שלום הציבור, על ביטחונו ועל מי שאמונים על אכיפתו, וכן השמירה על הסדר הציבורי.

27. אשר לנסיבות ביצוע העבירה, מחד יש להתחשב בכך שמדובר באירוע שהשתתפו בו עשרות מתפרעים, כאשר חלקם היו רעולי פנים, אשר יידו בקבוקי זכוכית ואבנים לעבר השוטרים, אשר חלקם אף פגעו בשוטרים שנכחו במקום ובכך טמון פוטנציאל נזק חמור לשוטרים שבאו לבצע את תפקידם. יחד עם זאת, האירוע לא אירע במועד רגיש ובמקום בו קיימת רגישות מיוחדת, אין מדובר על התפרעות על הר הבית, אלא על התפרעות נקודתית בסמוך לשער שכם. כמו כן אין מדובר בשימוש בזיקוקים או באמצעים חמורים יותר. אין מדובר באירוע שאירע תוך תכנון מוקדם, כאשר הנאשם השליך אבנים בעודו רעול פנים, אלא מדובר בידוי אבן אחת על ידי הנאשם לעבר השוטרים. כן לא מצוין בכתב האישום כי במהלך האירוע נפגעו שוטרים, אזרחים או רכוש ציבורי, ועל כן אני סבורה כי מדובר בפגיעה בעוצמה בינונית בערכים המוגנים.

28. אשר לענישה הנוהגת, בית המשפט המחוזי בירושלים, קבע באירועים דומים מתחמי ענישה הולמים הנעים בין 8 חודשי מאסר ועד 24 חודשי מאסר, ר' עפ"ג 19254-02-16, וכן עפ"ג 3148-02-16. יחד עם זאת, מדובר באירועים חמורים יותר וזאת בהתחשב בטיב ההתפרעות, במקום ההתפרעות ובחלקם של הנאשמים בביצוע העבירות. עוד ר' בעניין זה בת"פ 30233-11-15, שם קבעתי מתחם עונש הולם שנע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בשל אירוע התפרעות וניסיון תקיפת שוטר, כאשר דובר באירוע בנסיבות מחמירות יותר מהנדון בעניינינו. כן קבעתי בת"פ 48232-03-13 כי בשל אירוע התפרעות וניסיון תקיפת שוטר, מתחם העונש ההולם נע בין 3 חודשי מאסר ל-10 חודשי מאסר. בת"פ 54459-01-16 קבעתי בשל אירוע של ניסיון תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות, מתחם עונש הולם הנע בין חמישה חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר, ובת"פ 40201-02-16 קבעתי מתחם עונש הולם הנע בין 7 ל-15 חודשי מאסר, כאשר נסיבות ביצוע העבירה חמורות יותר מהנסיבות בעניינינו. עוד ר' פסקה 4 לעפ"ג 38296-07-16 **מדינת ישראל נ' עליאן ואח'** (ניתן 2.8.16), שם נקבע כי יש להעלות את הרף העליון של המתחם, בשל שיקולי הלימה והחשש הכבד לשלום הציבור והסיכון הטמון במעשים לחיי אדם.

29. נוכח נסיבות אלה, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 ל-20 חודשי מאסר.

מתחם עונש הולם בת.פ. 1404-12-16 - אישום שלישי

30. הסתה לאלימות ולטרור, פוגעת בערך השמירה על בטחון הציבור ושלומו, זאת בשל הסיכוי שדברי ההסתה אכן

יביאו לפעולות אלימות. הסתה בעלת אופי לאומני, חותרת תחת אושיות שלטון החוק ויסודותיה הדמוקרטיות של המדינה. באופן דומה, תמיכה בארגון טרור מחזקת את מעמדו ואת הפעולות אותן מבצע, ובכך פוגעת באותם ערכים מוגנים. קביעת הסתה לאלימות או לטרור כעבירה, מהווה אומנם הגבלה לעקרון חופש הביטוי, ואולם כאשר אופן הביטוי פוגע בערכים מוגנים כבדי משקל, עליו לסגת מפני הצורך בהגנה על ערכים אלה. לא בכדי קבע המחוקק עבירה זו כעבירה מסוג פשע.

31. בנסיבות המקרה הנדון, פרסם הנאשם, דברי הסתה חמורים, בהם דברי שבח לרוצחים, ומילות עידוד ודרבון לביצוע מעשים דומים, זאת בשבעה מועדים שונים, במהלך פרק זמן קצר של כחודשים. אופי הדברים שנכתבו, צרוף תמונות מרצחים, וכן הקשרו המידי של הפרסום לאחר ביצוע פיגוע טרור שגבה קורבנות, מעידים על חומרת ההסתה.

יש לראות את נסיבות ביצוע העבירות, על רקע של תקופה ביטחונית מתוחה, רוויית פיגועים והפרות סדר נרחבות בירושלים ובסביבתה. בפרסומים כגון אלה, קיים פוטנציאל ממשי לליבוי אש השנאה והמוטיבציה לביצוע מעשי אלימות.

32. פרסומי הנאשם הועברו על ידו במסגרת רשת הפייסבוק, תוך אפשרות להעברת מסרים אלה לקבוצות אנשים נוספות, כפי שאכן נעשה בפועל, בהתאם לעובדות כתב האישום. פרסום דברי הסתה באמצעות הפייסבוק קל לביצוע, ואינו דורש מיומנות, אך פוטנציאל ההפצה בו הוא רב, שכן הרשת החברתית היא חלק בלתי נפרד מחייהם של אנשים רבים. מכאן שפוטנציאל החשיפה לדברי ההסתה הוא רב, והסכנה שיגיעו לידי מי שנתון להשפעתם היא רבה. עוד יש ליתן משקל שהיכולת למנוע את פרסום הדברים, ברשתות החברתיות, בזמן אמת, בניגוד לפרסום ברדיו, טלוויזיה או בעיתון, שיש שליטה של עורכי העיתון או יכולת להפסיק את השידור, כמעט שאינה קיימת.

33. לצד האמור לעיל, יש ליתן משקל לכך שלא צוין בכתב האישום כמה חברים לנאשם, ועל כן יש להניח נתון זה לקולא, וכי אין מדובר בכמות נכבדה של חברים. למסקנה זו אף ניתן להגיע נוכח מספר התגובות וסימני החיבוב הנמוכים, שנמסרו בתגובה לפרסומים שהעלה הנאשם. עוד יש ליתן משקל למעמדו של הנאשם, שאינו איש ציבור או איש דת, לו נשמע ציבור רחב. כמו כן יש ליתן משקל לכך, שאין דומה דרשה של איש ציבור או איש דת במקום רגיש, או בעת עצרת המונים, כמשקל פרסום הודעה על ידי הנאשם ברשת הפייסבוק, לגביה יש צורך בפתיחה ובעיון על מנת להיחשף לתוכנה, והיא מגיעה אל הקורא הבודד, במועד בו הוא בוחר לקוראו.

34. בחינת הענישה הנוהגת במקרים דומים מלמדת כי נקבעו מתחמי עונש הולם הנעים בין מספר חודשי מאסר ועד ל-25 חודשי מאסר והכל בהתאם לכמות הפרסומים, טיבם, ומספר החברים והשיתופים. (ר' ת"פ 44725-12-14, ת"פ 44957-12-14, ת"פ 44790-12-14, ת"פ 44920-12-14 ות"פ 44918-12-14. וכן מתחמים אשר קבעתי בת"פ 35008-01-16, בת"פ 24721-12-15, בת"פ 6888-02-16, בת"פ 62214-02-16, בת"פ 34356-04-16 ובת"פ 68771-03-16 שאושר בעפ"ג (16030-01-17).

35. על כן בנסיבות אלה אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 5 חודשי מאסר ל-15 חודשי מאסר.

העונש המתאים

36. בתיק זה לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי הגנה על הציבור, מאחר שלנאשם הרשעה קודמת אחת ובשל גילו הצעיר, ומאידך לא מצאתי לחרוג ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום וזאת נוכח העובדה כי אין אופק שיקומי טיפולי במסגרת הליך זה.

37. בעניינו של הנאשם יש לשקול את הצורך בהרתעת הרבים נוכח היקף ההתפרעויות והאלימות המופנית לעבר כוחות הביטחון בירושלים, אשר בשנים האחרונות הפכו לחזון נפרץ, וכן בשל ריבוי עבירות של הסתה ברשת החברתית וכן ריבוי עבירות בנשק.

עוד יש לתת דגש על הצורך בהרתעת היחיד ועל הצורך להגן על הציבור מפני הנאשם, שזאת מעורבותו השנייה בעבירות בעלות אופי לאומני, שכן לנאשם רישום פלילי בעבירות אותן ביצע לפני כארבע שנים, שעה שהיה קטין בן 16, והוא נדון בגינן לשנתיים מאסר. הנאשם הורשע בכך שהשליך אבן, אשר פגעה בפעוטה בת שנתיים שנסעה ברכב אליו נזרקה האבן. כתוצאה ממעשיו היא איבדה את הכרתה ונגרמו לה שבר בגולגולת וחתכים בקרקפת. על אף לקיחת האחריות והחרטה שהביע במסגרת ההליכים בתיקו הקודם, ועל אף דבריו לשירות המבחן כי המעצר הממושך חיבר אותו לחומרת העבירות ולימד אותו לקח (עמ' 4 לגזר הדין בת.פ. 33376-12-13). הנאשם לא הורתע, מההליך הפלילי ומהעונש שהוטל עליו, שכן עוד במהלך מאסרו קשר קשר לביצוע פשע, וגם לאחר ששוחרר המשך במעשיו, למרות מאסר על תנאי של עשרה חודשים התלוי ועומד כנגדו. לכך יש להוסיף כי בסופו של יום קצינת המבחן המליצה על ענישה מוחשית שתחבר את הנאשם למחירים שהוא משלם כגמול על מעשיו, ותהווה עבורו גורם הרתעתי משמעותי וגבול חיצוני ברור. קצינת המבחן לא באה בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם, וזאת על רקע מאפייני אישיותו של הנאשם, וקשייו לבחון את דפוסי התנהגותו ואת הרקע לביצוע העבירות.

38. מאידך שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם, אשר מלאו לו כעת 20 שנה, והוא היה בן 18 שנים בעת ביצוע העבירות המיוחסות לו, למעט העבירות באישום 3 שבעת ביצוען היה בן 19. את לקיחת האחריות, והחיסכון בזמן שיפוטי, את חלופי הזמן ממועד ביצוע העבירות ואת נסיבותיו האישיות המפורטות בתסקיר שירות המבחן. כמו כן התחשבתי בכך שהנאשם שהה במעצר במשך כשנה, וידוע כי תנאי מעצר קשים מתנאי מאסר, במיוחד שעסקינן במי שמוגדר כעצור ביטחוני.

39. אשר לשיקולי אחידות הענישה:

מועד עביד, מוחמד עביד ואחמד אבו עביד, שותפיו לביצוע העבירות, בהן הורשע הנאשם באישומים 1 ו-2 בת.פ. 1404-12-16, ואף כנגדם היה תלוי מאסר על תנאי של 10 חודשים, נדונו בהסדר טיעון סגור, אותו בית המשפט מצא לכבד, בגזרו עליהם 20 חודשי מאסר, הכוללים הפעלת התנאי חציו בחופף וחציו במצטבר. יודגש כי שותפיו קטינים אשר נדונו בבית משפט לנוער בירושלים, והנאשם שלפני בגיר אשר הורשע בעבירות נוספות.

שותף נוסף, סיף אבו טאעה, שהורשע בעבירה שבאישום 1 וכן באישומים נוספים, נדון אף הוא במסגרת הסדר טיעון סגור אותו בית המשפט מצא לכבד, בגזרו עליו 30 חודשי מאסר, הכוללים הפעלת התנאי של ארבעה חודשים, חציו בחופף וחציו במצטבר. יודגש כי גם שותף זה קטין והעבירות הנוספות המיוחסות לו הן אחרות.

40. לאחר ששקלתי את הנסיבות לחומרא ולקולא, בהתחשב מחד בכך שנאשם לקח אחריות למעשיו, חסך זמן שיפוטי משמעותי, בגילו ובנסיבותיו האישיות, ומאידך בהתחשב בעברו הפלילי, המלמד על הצורך בהגנה על הציבור מפניו והצורך בהרתעתו, ואף בהתחשב בצורך במתן שיקול משמעותי לצורך בהרתעת הרבים בזמן זה, ובהתחשב בעונשים שהוטלו על שותפיו, החלטתי לגזור על הנאשם עונש ברף הבינוני של המתחם.

41. אשר על כן מצאתי לגזור על הנאשם בשל כל אחד מהאירועים עונש כולל, כדלהלן:

א. 37 חודשי מאסר מיום מעצרו 28.10.16.

ב. אני מפעילה את המאסר המותנה של 10 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בת.פ. 33376-12-13, חציו בחופף וחציו במצטבר, וזאת נוכח לקיחת האחריות, גילו הצעיר של הנאשם ובהתחשב בכך שהמאשימה הסכימה לכך בעניינם של השותפים. כך שהנאשם ירצה סך הכל 42 חודשי מאסר.

ג. 12 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה מסוג פשע.

ד. 4 חודשי מאסר. הנאשם לא ירצה עונש זה אלא אם יעבור בתוך שנתיים מיום שחרורו על עבירה מסוג עוון.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ח תשרי תשע"ח, 18 אוקטובר 2017, במעמד ב"כ הצדדים והנאשם.